

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011288
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8123011288.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2025 v trestnej veci proti obžalovanej A. B. a spol. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 31T/49/2023 zo dňa 14.08.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa 1/ uznal obžalovanú A. B. vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od dňa 28.09.2022 do dňa 12.10.2022 v čase asi o 08.20 hod. v A., okres C., v unimobunke bez popisného čísla za domom č. XXX v rómskej osade sa ako biologický rodič nedostatočne starala o svoje maloleté dieťa D. B., nar. XX.XX.XXXX, nepodávala mu dostatočné množstvo stravy a jeho zhoršenému zdravotnému stavu nevenovala pozornosť, následkom čoho došlo u neho k podvýžive, výraznému oslabeniu organizmu a imunitného systému, čo viedlo k hnisavému zápalu pľúc a po požití alkoholu k jeho smrti, pričom v čase úmrtia mal hmotnosť len 2488 g, s poklesom hmotnosti za 15 dní o 572 g, čo je úbytok o 18,7% a pri pitve bolo zistené, že zomrel na kardiorespiračné zlyhanie pri hnisavom zápale pľúc a priedušiek, ktoré podľa súdnolekárskeho hľadiska je hodnotené ako závažné, nie smrteľné avšak (tak prokurátorka v skutku v obžalobe ako aj okresný súd omylom v skutku neuviedli slovo „vzhľadom“) k ťažkej podvýžive, prítomnosť alkoholu v krvi s hladinou 0,24 promile spôsobila akútnu otravu etylalkoholom spojenú s poruchami dýchania a vedomia.

Za to okresný súd uložil obžalovanej A. B. podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona zohľadňujúc jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia podmienenečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu podmienenečného odsúdenia na štyri roky. Podľa § 51 ods. 4 Tr. zákona uložil okresný súd obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze dostavovať sa s deťmi riadne a včas na všetky vyšetrenia, kontroly a hospitalizácie stanovené lekármi a podľa § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zákona uložil aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na rozvoj a podporu rodičovských zručností.

Vo výroku 2/ vo vzťahu k obžalovanému E. B. okresný súd podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodil tohto obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 3 Pv 632/22/7707-35 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. b/

Tr. zákona s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od dňa 28.09.2022 do dňa 12.10.2022 v čase asi o 08.20 hod. v A., okres C., v unimobunke bez popisného čísla za domom č. XXX v rómskej osade sa ako biologický rodič nedostatočne staral o svoje maloleté dieťa D. B., nar. XX.XX.XXXX, nepodával mu dostatočné množstvo stravy a jeho zhoršenému zdravotnému stavu nevenoval pozornosť, následkom čoho došlo u neho k podvýžive, výraznému oslabeniu organizmu a imunitného systému, čo viedlo k hnisavému zápalu pľúc a po požití alkoholu k jeho smrti, pričom v čase úmrtia mal hmotnosť len 2488 g, s poklesom hmotnosti za 15 dní o 572 g, čo je úbytok o 18,7% a pri pitve bolo zistené, že zomrel na kardiorepiračné zlyhanie pri hnisavom zápale pľúc a priedušiek, ktoré podľa súdneho lekárskeho hľadiska je hodnotené ako závažné, nie smrteľné, avšak k ťažkej podvýžive, prítomnosť alkoholu v krvi s hladinou 0,24 promile spôsobila akútnu otravu etylalkoholom, spojenú s poruchami dýchania a vedomia, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podala prokurátorka v zákonom stanovenej lehote odvolanie v neprospech oboch obžalovaných a to ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktorým napadla vo vzťahu k obž. E. B. výrok o vine a treste a v prípade obž. A. B. smerovalo odvolanie len proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania po tom, čo zrekapitulovala výrok rozsudku okresného súdu, prokurátorka uviedla, že s odôvodnením napadnutého rozsudku sa nestotožňuje. Vyjadrila názor, že okresný súd nesprávne posúdil dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Z výsluchu svedka F. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.08.2024 vyplynulo, že dochádzková kniha by sa mala nachádzať u jeho ekonóma, avšak súd vo veci rozhodol na základe výpovedí obžalovaného a svedka, ktorí nevedeli presne uviesť, v akom období bol obžalovaný na turnuse, a kedy bol doma a až na základe doplňujúcich otázok súdu súd sám ustálil logický záver, kedy obžalovaný mohol byť doma a teda, kedy mal možnosť sa podieľať na výchove a starostlivosti o maloletého tak, aby u neho nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu s nezvratným následkom. Navyše svedok ani presne nevedel, počas koľkých dní sa zdržiavali v C. na turnuse a koľko dní boli doma. Súd sa teda uspokojil s neurčitou výpoveďou svedka, ktorý sa nevedel presne k týmto okolnostiam vyjadriť aj napriek tomu, že od neho žiadal aj predloženie príslušnej dokumentácie, ktorú však tento svedok neposkytol, aj keď ako sám uvádzal, táto by sa mala nachádzať u jeho ekonóma. Vo vzťahu k obžalovanej A. B. sa nejednalo o prvé a ojedinelé zanedbanie starostlivosti o dieťa s nezvratným následkom. Skutku sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin, kedy jej zomrelo maloleté dieťa taktiež v dôsledku zanedbávania starostlivosti oň z jej strany, a preto považuje uloženie podmieneného trestu odňatia slobody za nedostatočné na dosiahnutie účelu trestu tak, aby mohol splniť úlohu individuálnej a generálnej prevencie. V pokračovaní zanedbávania starostlivosti o maloleté deti obžalovanej nezabránilo ani to, že sa nachádzala v skúšobnej dobe, kedy mala viesť riadny život, plniť si svoje povinnosti v súlade so zákonom a vyvarovať sa akéhokoľvek konania, ktoré by jej mohlo privodiť trestné stíhanie. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, podľa názoru prokurátorky, súd dostatočne právne neprehodnotil všetky preukázané dôkazy prípravného konania a hlavného pojednania a vo veci rozhodol nesprávne v prospech obžalovaných, preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a tomuto vrátil vec na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom krajský súd v prejednanom prípade nezistil žiaden dovolací dôvod a po prejednaní veci na verejnom zasadnutí dospel k nasledovným záverom.

Pokiaľ ide o odvolanie vo vzťahu k obžalovanému E. B., správne okresný súd uviedol, že vo vzťahu k tomuto vykonal dokazovanie predovšetkým jeho výsluchom. Tento na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať, pričom bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde obžalovaný uviedol, že s manželkou obžalovanou A. B. mali desať detí, dvaja z nich C. a D. zomreli. Obžalovaný uviedol, že v čase smrti D. pracoval v C., a to dva alebo tri týždne naraz a potom boli doma len cez víkendy a v nedeľu opäť išiel do práce a odišiel okolo obeda. Manželka mu dala vedieť, že D. zomrel. On cestoval nasledujúci deň vo štvrtok domov. K okolnostiam úmrtia sa nevedel vyjadriť, pretože

nebol doma. Keď bol doma, staral sa o D., vstával k nemu, robil mu mlieko BEBA1, ktoré niekedy pil, inokedy odmietal.

Rovnako tak obžalovaná A. B. uviedla, že v čase, keď došlo k smrti maloletého, obžalovaný manžel E. B. doma nebol. Rovnako tak svedok F. B., bratranec obžalovaného E. B. potvrdil, že bol v čase skutku jeho zamestnávateľom, pričom uňho pracuje na dohodu. V čase, keď zomrelo dieťa, bol obžalovaný s ním v C., chodili tam na týždňovky. Keď obžalovanému zomrelo prvé dieťa, pracovali v C., keď zomrelo druhé dieťa, pracovali v C..

Svedkyňa G. H. I. uviedla, že k nej 12.10.2022 asi o 8.20 hod. prišla do ambulancie obžalovaná A. B., mala v rukách dieťa, ktoré bolo pacientom iného lekára, G. J., ktorý v ten deň neordinoval. Menovaná svedkyňa zistila, že dieťa je mŕtve, zavolala záchranku aj obhliadajúceho lekára a ten konštatoval smrť. Dieťa bolo asi mesiac staré o hmotnosti 2,5 kg, zjavne schudnuté až podvyživené.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, G. G. B., plynie, že u dieťaťa boli zistené známky ťažkej podvýživy. Príčinou smrti dieťaťa bolo kardiorespiračné zlyhanie, hnisavý zápal pľúc a priedušiek pri ťažkej podvýžive. Vyšetrením krvi zistili u dieťaťa prítomnosť etanolu s koncentráciou 0,24 ‰. K smrti dieťaťa došlo 12.10.2022 v čase medzi 7.30 hod. a 8.20 hod. Znalec uviedol, že z praxe má vedomosť, že zvyknú dieťaťu podávať víno, pri modelovom výpočte mohlo dieťa požiť napr. 25 ml ovocného vína alebo víno bolo v mlieku alebo čaji. Dieťa sa narodilo XX.XX.XXXX s hmotnosťou 3050 g, dňa 20.09.2022 malo pri pravidelnom vážení u obvodného lekára hmotnosť 2950 g, čo predstavuje pokles hmotnosti u dieťaťa po narodení, dňa 27.09.2022 malo hmotnosť 3060 g, dňa 06.10.2022 bola matka u lekára bez dieťaťa a následne pri úmrtí dňa XX.XX.XXXX malo dieťa 2488 g, čo je pokles o 572 g. Vo všeobecnosti platí, že dieťa dospieva a priberá zhruba 120 g za týždeň, čo znamená, že o jeden mesiac mohlo vážiť okolo 3,5 kg. V danom prípade dochádzalo u dieťaťa k nepodávaniu stravy a zároveň u dieťaťa došlo k vzniku zápalu pľúc, čo malo za následok úbytok hmotnosti a malo známky dehydratácie. U dieťaťa nebolo zistené žiadne ochorenie spojené s netolerovaním stravy, pričom v prvých týždňoch dieťaťa bol u dieťaťa pozorovaný prírastok hmotnosti a z uvedeného dôvodu nebolo dieťa označované ako rizikové pri prípadnej poruche vstrebávania potravy. Najzávažnejšou zdravotnou komplikáciou bola podvýživa dieťaťa, stav opitosti, pričom samotný hnisavý zápal pľúc nie je smrteľný pre všeobecnú povahu, avšak môže viesť k úmrtiu dieťaťa v prípade neposkytnutia zdravotnej starostlivosti a takisto v prípade podvýživy, ako tomu bolo aj v danom prípade. Zistené množstvo alkoholu v krvi dieťaťa nezodpovedá ani 8 kvapkám Stoptusinu, kde by išlo o 0,07 g etanolu, v detských kvapkách by alkohol vôbec nemal byť. Problém nastal od 06.10.2022 do dňa 12.10.2022, kedy dieťa malo respiračný problém a potom sa to zhoršilo. Nedá sa povedať, že sa matka nestarala, chodila s dieťaťom k lekárovi, avšak 06.10.2022 prišla sama, ak by na ošetrenie prišla s dieťaťom, lekár by si bol všimol pokles hmotnosti a určite by bol nariadil hospitalizáciu dieťaťa. Podľa názoru znalca je možné predpokladať, že ťažkosti dieťaťa začali jednoduchým zápalom horných dýchacích ciest, čo následne pokračovalo na dolné dýchacie cesty, bol sťažený príjem potravy, odmietalo prijímať potravu, následne došlo k poklesu hmotnosti, čo spolu s prítomnosťou etanolu viedlo k smrti dieťaťa. Rodičia sa starali o dieťa, ale ten záver nezvládli. K úmrtiu na zápal pľúc môže dôjsť aj u dieťaťa pri dostatočnej výžive, ak je zápal neliečený, nesprávne liečený alebo príznaky ochorenia dýchacích ciest sú rodičom prehladané.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 1T/7/2022 zo dňa 16.02.2022 boli obžalovaní A. B. a E. B. uznaní za vinných pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona tiež za nedostatočnú starostlivosť voči svojmu maloletému dieťaťu v období od 25.08.2021 do 03.09.2021, čo viedlo k smrti dieťaťa, za čo im bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorého výkon bol podmienený odložený na skúšobnú dobu 36 mesiacov, zároveň im bol uložený aj probačný dohľad a povinnosť dostavovať sa s deťmi riadne a včas na vyšetrenia, kontroly a hospitalizácie stanovené lekármi, skúšobná doba v tomto prípade trvala do 22.03.2025.

Zo správy G. J. k výkonu probačného dohľadu v trestnej veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/7/2022 vyplýva, že rodičia sa starajú celkovo o osem maloletých detí, ktoré sú plne očkované. Nie je u nich častá chorobnosť, dostavujú sa na vyšetrenie v sprievode matky alebo starej matky, matka sa na výzvu lekára vždy dostaví na ambulanciu.

Z výpisu zo zdravotnej dokumentácie maloletého D. B. vyplýva, že z nemocnice bola matka s dieťaťom prepustená 11.09.2022 s hmotnosťou 2950 g, dieťa sa narodilo XX.XX.XXXX s hmotnosťou 3050 g. Dňa 20.09.2022 sa matka prvýkrát dostavila na ambulanciu s tým, že dieťa bolo dojčené a prikrmované BEBOU z dôvodu nedostatku materského mlieka. Matka nevnímala rady lekára, rozptyľovala sa pohľadmi s inou matkou. Dieťa nepribralo od prepustenia, stále malo 2950 g, prítomná bola plienková dermatitída. Boli kontaktované sociálne pracovníčky za účelom zvýšeného dozoru a kontrola bola stanovená o 7 dní. Dňa 27.09.2022 sa uskutočnila kontrola hmotnosti, ktorá bola 3060 g. Matka dojčila a dokrmovala prípravkom BEBA1, kontrola o 7 dní. Dňa 03.10.2022 sa matka na váženie nedostavila, 06.10.2022 sa dostavila bez dieťaťa. Dožadovala sa výmenného lístka na ORL, lebo dieťa bolo nekludné a bolelo ho ľavé ucho, ktorý lístok bol vydaný a matka bola poučená, že má prísť na váženie a následne už dňa 12.10.2022 bolo oznámené úmrtie dieťaťa.

Z dohody o pracovnej činnosti obžalovaného E. B. vyplýva, že od 26.04.2022 do 31.12.2022 bola uzavretá dohoda so zamestnávateľom F. B. na dobu určitú na pomocné stavebné práce v rozsahu 10 hod. týždenne.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny E. vyplýva, že rodina obžalovaných býva v murovanej chatrči v jednej miestnosti spolu s ôsmimi deťmi, hygiena je na uspokojivej úrovni. Päť starších maloletých detí si riadne plní školskú dochádzku, zvyšné tri deti sú s matkou doma. Rodina spolupracuje s CPDaR C., rodičia sa aktívne zapájajú do práce pri plnení rodičovských povinností. Výrazný progres nastal pri zabezpečovaní zdravotnej starostlivosti. Matka absolvovala odborné vyšetrenie ako aj povinné očkovania u pediatra. V čase zisťovania boli deti riadne oblečené a čisté, mali dostatok jedla, ošatenia a hygienických potrieb a nejavili známky zanedbávania.

Krajský súd vzhľadom na prokurátorkou v podanom odvolaní namietaný rozsah dokazovania vo vzťahu k vine obžalovaného E. B. konštatuje, že na hlavnom pojednávaní dňa 06.03.2024 sa prokurátorka vyjadrila, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, rovnako tak na hlavnom pojednávaní dňa 06.05.2024. Okresný súd podľa názoru krajského súdu postupoval vzhľadom na vykonané dôkazy správne, keď obžalovaného E. B. spod obžaloby oslobodil, pretože nikto z prítomných svedkov, ktorí boli vypočutí tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nepotvrdil, žeby v deň úmrtia bol obžalovaný doma, práve naopak, už od prvotného výsluchu všetci tvrdili, že obžalovaný bol pracovne na západnom Slovensku, plynie to tak z výpovede ošetrujúcej lekárky, ktorá uviedla, že dieťa priniesla matka, nespomenula prítomnosť otca, ako aj z výpovede obžalovanej A. B. v postavení svedkyne bezprostredne po smrti dieťaťa dňa 12.10.2022 o 12.30 hodine plynie, že otec dieťaťa nie je doma, ale je na západnom Slovensku v práci. Pokiaľ by sa v čase smrti maloletého nachádzal obžalovaný E. B. v A., zrejme by táto skutočnosť neušla pozornosti polície, terénnych sociálnych pracovníkov či osôb pracujúcich v prospech polície. Napokon zo znaleckého posudku plynie, že spočiatku mohlo ísť u dieťaťa o menej závažné respiračné ochorenie, dieťa preto mohlo odmietat' stravu, došlo k zníženiu hmotnosti, ako aj v dôsledku toho, že matka síce prišla 06.10.2022 do ambulancie, avšak bez dieťaťa a nakoniec aj v dôsledku podania alkoholu došlo k úmrtiu dieťaťa. Vyšetrenie pritom neobjasnilo, kto mal dieťaťu alkohol podať a ani prokurátorka v obžalobe túto osobu neuviedla, či išlo o podanie alkoholu matkou alebo inou osobou v prítomnosti matky, neboli vypočutí žiadni svedkovia v tomto smere, či už susedia alebo starí rodičia. Preto okresný súd postupoval správne a krajský súd sa s týmto záverom prvostupňového súdu stotožnil, keď obžalovaného E. B. spod obžaloby oslobodil, keď ani krajský súd nemá pochybnosti o tom, že z vykonaných dôkazov plynie, že obžalovaný E. B. sa v deň úmrtia doma nenachádzal, pričom zdravotný stav dieťaťa sa zhoršoval postupne, ako to plynie zo záverov znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva.

Pokiaľ ide o výrok o treste vo vzťahu k obžalovanej A. B., krajský súd konštatuje, že v danom prípade ide o nedbanlivostný trestný čin, pričom zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplýva, že nie je možné povedať, žeby sa obžalovaná len nestarala o dieťa, ale o dieťa sa starala, avšak adekvátne bola nedostatočne poskytovaná strava a najmä pri zhoršenom zdravotnom stave v dôsledku infekcie horných dýchacích ciest bolo potrebné privolať rýchlu zdravotnícku pomoc. Vzhľadom na to, že ide o nedbanlivostný trestný čin, vychádzal krajský súd aj zo správy probačného a mediačného úradníka, ktorý konštatoval výrazný progres u obžalovanej A. B., ktorá spolupracuje s Centrom pre rodiny a deti v C., Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny E. za spolupráce Centra pre rodiny a deti C. pracuje s rodinou B. na základe odporúčania a spolupráca stále prebieha. Táto je zameraná na rozvoj a podporu rodičovských zručností u rodičov A. a E. B., zamestnanec centra chodí pravidelne do rodiny neohlásene a kontroluje, usmerňuje a pomáha rodičom, ktorí sú slabší, resp.

majú nedostatočne osvojené rodičovské zručnosti. Spolupráca s rodinou je dobrá, rodičia rešpektujú pracovníkov centra a snažia sa plniť stanovené ciele. Na základe uvedeného mal potom aj krajský súd za to, že obžalovanej A. B. je na mieste uložiť trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom, keďže aj keď sa mala dopustiť trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, je u nej badať snahu o zlepšenie situácie, pričom o ďalšie maloleté deti sa stará, staršie deti si plnia povinnú školskú dochádzku. Nemožno pritom prehliadať aj snahu obžalovaného o zmenu materiálnej situácie rodiny, keď tento vycestoval za prácou na západné Slovensko, čo vzhľadom na sociálne podmienky v prostredí, v ktorom rodina žije, je nepochybne potrebné považovať za pozitívne.

Za takejto situácie dospel krajský súd k záveru, že okresný súd rozhodol správne aj pokiaľ ide o výrok o treste u obžalovanej A. B..

Krajský súd pritom prihliadol na zásady pre ukladanie sankcií tak, ako sú tieto stanovené v ustanovení § 33a ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorého páchatelovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatela a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatela menej citeľne, nesmie byť páchatelovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatelovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatela, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatela.

Aj keď nedbanlivostným konaním obžalovanej A. B. došlo k úmrtiu maloletého dieťaťa, nemohol krajský súd prehliadnuť to, že k úbytku na hmotnosti dieťaťa došlo po narodení aj v prostredí nemocnice, obžalovaná sa o dieťa zrejme starala, keď dieťa v istom období pribralo na váhe, vyhľadala lekársku pomoc, aj keď v rozhodných momentoch bol jej postup nesprávny. Zákon v ustanovení § 149 ods. 2 Tr. zákona umožňuje uložiť páchatelovi trest odňatia slobody vo výmere od dvoch rokov do piatich rokov. Krajský súd považuje trest odňatia slobody uložený vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov za trest zákonný, ako aj mal odvolací súd za to, že postačí uloženie sankcie postihujúcej obžalovanú a hlavne jej ďalšie maloleté deti menej citeľne, avšak to len za kontroly správania obžalovanej probačným a mediačným úradníkom a za uloženia povinností, ktorých výkon bude probačný a mediačný úradník sledovať v priebehu skúšobnej doby počas štyroch rokov. Krajský súd prihliadol predovšetkým na spoluprácu obžalovanej s centrom pre rodiny, ktorý konštatoval dobrú spoluprácu a rešpektovanie pracovníka zo strany rodičov.

Z týchto dôvodov potom krajský súd, keďže nezistil dôvody pre zmenu či zrušenie rozsudku prvostupňového súdu, jednomyseľne podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.